Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0246

Zalecenie w sprawie zmieniającej się sytuacji geopolitycznej w Azji Wschodniej i potrzeby ściślejszej współpracy z partnerami o podobnych poglądach w regionie

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2026 r. dla Rady, Komisji i Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie zmieniającej się sytuacji geopolitycznej w Azji Wschodniej i potrzeby ściślejszej współpracy z partnerami o zbieżnych poglądach w regionie (2025/2169(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej,

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 16 września 2021 r. pt. „Unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku” (JOIN(2021)0024),

– uwzględniając Strategiczny kompas na rzecz bezpieczeństwa i obrony zatwierdzony przez Radę 21 marca 2022 r., w którym podkreślono rolę partnerstw, w tym w regionie Indo-Pacyfiku, dla bezpieczeństwa i odporności Unii,

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 1 grudnia 2021 r. pt. „Strategia Global Gateway” (JOIN(2021)0030),

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 20 czerwca 2023 r. w sprawie „Europejskiej strategii bezpieczeństwa gospodarczego”

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiego przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 12 listopada 2025 r. pt. „Europejska tarcza

demokracji: wspieranie silnych i odpornych demokracji” (JOIN(2025)0791),

– uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 16 grudnia 2020 r. pt. „Strategia UE w zakresie cyberbezpieczeństwa na cyfrową dekadę” (JOIN(2020)0018),

– uwzględniając partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między Unią Europejską a Japonią z dnia 1 listopada 2024 r.,

– uwzględniając partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między Unią Europejską a Republiką Korei z dnia 4 listopada 2024 r.,

– uwzględniając Umowę o partnerstwie strategicznym między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Japonią, z drugiej strony[1],

– uwzględniając Umowę ramową między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony[2],

– uwzględniając umowę o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią[3],

– uwzględniając Umowę o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony[4],

– uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS),

– uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte na 30. szczycie UE–Japonia, który odbył się 23 lipca 2025 r. w Tokio,

– uwzględniając 42. międzyparlamentarne posiedzenie UE–Japonia, które odbyło się w dniach 28–29 maja 2025 r. w Tokio,

– uwzględniając 3. dialog strategiczny między UE a Japonią, który odbył się 26 marca 2026 r. w Vaux-de-Cernay,

– uwzględniając 9. dialog na temat polityki cyfrowej między UE a Japonią, który odbył się 25 marca 2026 r. w Tokio,

---

1 Dz.U. L 216, 24.8.2018, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2018/1197/oj.
2 Dz.U. L 20 z 23.1.2013, s. 2.
3 Dz.U L 330 z 27.12.2018, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2018/1907/oj.
4 Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2011/265/oj.

– uwzględniając list intencyjny z 13 marca 2025 r. podpisany przez UE i Japonię pt. „Zacieśnienie współpracy w dziedzinie nauki i technologii kwantowej” w celu pogłębienia wspólnych badań, wymiany informacji i rozwoju ekosystemu,

– uwzględniając zobowiązanie do zacieśnienia współpracy w zakresie surowców krytycznych podjęte przez UE, Japonię i Stany Zjednoczone na posiedzeniu ministerialnym w sprawie minerałów krytycznych 4 lutego 2026 r.,

– uwzględniając zielony sojusz między UE a Japonią z 27 maja 2021 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte na 11. szczycie UE – Republika Korei, który odbył się 10 czerwca 2026 r. w Brukseli,

– uwzględniając 23. posiedzenie międzyparlamentarne UE – Republika Korei, które odbyło się 18 listopada 2025 r. w Brukseli,

– uwzględniając 2. dialog strategiczny między UE a Republiką Korei, który odbył 22 stycznia 2026 r. w Brukseli,

– uwzględniając zielone partnerstwo między UE a Republiką Korei z 22 maja 2023 r.,

– uwzględniając 4. forum ministerialne UE – region Indo-Pacyfiku, które odbyło się w dniach 20–21 listopada 2025 r. w Brukseli,

– uwzględniając oświadczenie wydane po niedawnej wizycie delegacji Komisji Spraw Zagranicznych w Republice Korei i Japonii w dniach od 31 marca do 2 kwietnia 2026 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie UE wobec zagrożeń bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku[5],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosunków między UE a Japonią[6],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 stycznia 2026 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2025 r.[7],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 listopada 2024 r. w sprawie wzmocnienia niezachwianego wsparcia UE dla Ukrainy wobec rosyjskiej wojny napastniczej i rosnącej współpracy wojskowej

---

5 Dz.U. C 493 z 27.12.2022, s. 32.
6 Dz.U. C, C/2024/4167, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4167/oj.
7 Teksty przyjęte, P10_TA(2026)0012.

między Koreą Północną a Rosją[8],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2024 r. w sprawie błędnego interpretowania rezolucji ONZ nr 2758 przez Chińską Republikę Ludową i jej ciągłych prowokacji wojskowych wobec Tajwanu[9],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE i Tajwanem[10],

– uwzględniając swoje stanowiska i zalecenia w sprawie współpracy w regionie Indo-Pacyfiku, w tym apele o współpracę z partnerami o zbieżnych poglądach w celu utrzymania wolności żeglugi i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej oraz na Morzu Wschodniochińskim i Morzu Południowochińskim,

– uwzględniając art. 121 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A10-0189/2026),

A. mając na uwadze, że trwające zmiany geopolityczne oraz rosnące strategiczne znaczenie regionu Indo-Pacyfiku przekształcają ład światowy; mając na uwadze, że Azja Wschodnia i szerzej rozumiany region Indo-Pacyfiku mają kluczowe znaczenie dla światowego dobrobytu i bezpieczeństwa, bezpieczeństwa energetycznego i odporności demokratycznej, ponieważ znajdują się w nich kluczowe szlaki morskie, zaawansowane ekosystemy technologiczne, główne szlaki handlowe i krytyczne łańcuchy dostaw niezbędne dla konkurencyjności gospodarczej i długofalowej odporności gospodarczej w sektorach strategicznych oraz wpływów geopolitycznych UE, a także mieszka tam ponad połowa ludności świata;

B. mając na uwadze, że bezpieczeństwo gospodarcze, w tym odporne i zróżnicowane łańcuchy dostaw surowców krytycznych, półprzewodników i czystych technologii, stanowi integralną część polityki handlowej, zagranicznej i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że zmniejszenie strategicznych zależności oraz zwiększenie odporności i różnorodności łańcuchów dostaw w sektorach krytycznych mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego i konkurencyjności UE, zgodnie z unijną strategią ograniczania ryzyka, a jednocześnie pozwalają unikać

---

8 Dz.U. C, C/2025/1809, 4.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1809/oj.

9 Dz.U. C, C/2025/487, 29.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/487/oj.

10 Dz.U. C, C/2024/4174, 2.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4174/oj.

niepotrzebnego oddzielenia gospodarki od produkcji;

C. mając na uwadze, że w ostatnich latach krajobraz geopolityczny Azji Wschodniej stał się coraz bardziej niestabilny, a regionalna równowaga sił w coraz większym stopniu kształtuje systemowa rywalizacja, spory morskie, koncentracja sił wojskowych i rosnący wpływ autorytarnych modeli sprawowania rządów, które stosują wymuszenie ekonomiczne, w tym dyskryminację w dostępie do rynku, zagrożenia hybrydowe, w tym zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje, oraz szpiegostwo handlowe i polityczne, które zagrażają pokojowi, stabilności i międzynarodowemu porządkowi opartemu na zasadach oraz wymagają skoordynowanej reakcji wraz z partnerami podzielającymi wartości demokratyczne i wysokie standardy regulacyjne;

D. mając na uwadze, że bezpieczeństwo Japonii, Korei Południowej i Tajwanu pozostaje w dużej mierze uzależnione od Stanów Zjednoczonych; mając na uwadze, że partnerzy ci są coraz bardziej narażeni na nieprzewidywalne działania i wymuszenie ekonomiczne ze strony Stanów Zjednoczonych, które czasami dotyka nawet najbliższych sojuszników; mając na uwadze, że w związku z tym ci demokratyczni partnerzy muszą wzmocnić i zdywersyfikować swoje partnerstwa z innymi podmiotami, w szczególności z UE, aby wzmocnić odporność i wspólne interesy w zakresie bezpieczeństwa;

E. mając na uwadze, że unijna strategia współpracy w regionie Indo-Pacyfiku opiera się na przekonaniu, że bezpieczeństwo i dobrobyt UE oraz regionu Indo-Pacyfiku są ze sobą nierozerwalnie związane; mając na uwadze, że w strategii podkreślono, jak ważne jest wzmocnienie zaangażowania UE w regionie za pomocą pogłębionego dialogu politycznego, wzmocnionej współpracy gospodarczej oraz rozszerzonego partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa; mając na uwadze, że rozpad porządku opartego na zasadach i tradycyjnych sojuszy oraz pojawienie się agresywnych podmiotów kierujących się imperialistycznymi ambicjami uzasadniają zacieśnienie więzi między UE a partnerami o zbieżnych poglądach w regionie w celu zwiększenia wzajemnego bezpieczeństwa i dobrobytu;

F. mając na uwadze, że wolności żeglugi i przelotu są podstawowymi zasadami prawa międzynarodowego, zapisanymi w szczególności w UNCLOS, i mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa gospodarczego Unii;

G. mając na uwadze, że coraz bardziej złożone wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa mają głęboki wpływ zarówno na stabilność, jak i dobrobyt Europy i Indo-Pacyfiku, a stabilność obu regionów jest powiązana ze sobą bardziej niż kiedykolwiek wcześniej; mając na uwadze, że obie strony bezpośrednio dotyka bezprawna pełnoskalowa inwazja Rosji na Ukrainę oraz wsparcie, jakiego udzielają Rosji takie państwa trzecie jak Chiny i Korea Północna,

umożliwiające tę agresję; mając na uwadze, że solidna współpraca obronno-przemysłowa między UE a Japonią oraz między UE a Republiką Korei jest nieodzowna; mając na uwadze, że Japonia i Republika Korei wyróżniają się znaczną pomocą finansową i humanitarną dla Ukrainy; mając na uwadze, że od 2022 r. Japonia przekazała i zadeklarowała przekazanie Ukrainie ponad 20 mld USD pomocy finansowej i wojskowej; mając na uwadze, że niestabilność na Bliskim Wschodzie ma poważne konsekwencje dla Europy i Azji Wschodniej, jeśli chodzi o bezpieczeństwo energetyczne i zakłócenia w łańcuchu dostaw;

H. mając na uwadze, że w Strategicznym kompasie na rzecz bezpieczeństwa i obrony stwierdzono, iż niektóre podmioty, takie jak Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD), nadal stanowią zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa regionu i świata; mając na uwadze, że programy jądrowe i rakietowe KRLD stanowią poważne zagrożenie dla międzynarodowego porządku opartego na zasadach, podobnie jak ewentualny transfer technologii związanej z bronią jądrową lub pociskami balistycznymi i bezzałogowymi statkami politycznymi do Rosji w zamian za broń i personel wojskowy; mając na uwadze, że KRLD wielokrotnie naruszała rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ przez ciągłe wystrzeliwanie pocisków, w tym testy przeprowadzane nad Japonią i w rejonie Morza Japońskiego;

I. mając na uwadze, że rosnące znaczenie przestrzeni cyfrowej dla funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek spowodował wzrost liczby i skali cyberataków; mając na uwadze, że we wspólnym komunikacie w sprawie strategii UE w zakresie cyberbezpieczeństwa na cyfrową dekadę stwierdzono, iż zwalczanie tych zagrożeń i słabych punktów wymaga współpracy z partnerami przestrzegającymi zasad praworządności, podstawowych wolności, demokracji i praw człowieka;

J. mając na uwadze, że interesy UE i bezpieczeństwo światowe najlepiej chroni pogłębianie praktycznej współpracy z partnerami o zbieżnych poglądach w regionie – w szczególności z Japonią, Republiką Korei i Tajwanem – przy jednoczesnym dążeniu do opartego na zasadach i konstruktywnego zaangażowania ze wszystkimi podmiotami regionalnymi, a także kontakty ze Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) jako głównym podmiotem pełniącym rolę forum współpracy; mając na uwadze, że partnerstwa te powinny wzmacniać strategiczną autonomię UE dzięki konsolidacji solidnej europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego, nie prowadząc przy tym do nadmiernego uzależnienia UE od sił zewnętrznych; mając na uwadze, że UE powinna unikać dynamiki konfrontacji opartej na blokach, a zamiast tego promować multilateralizm oparty na współpracy oraz dialog zgodny z prawem międzynarodowym;

K. mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne między UE a Japonią stanowi wzór skutecznej współpracy dwustronnej, która wzmacnia zdolność do kształtowania polityki na forach wielostronnych; mając na uwadze, że wejście w życie 1 stycznia 2025 r. umowy o partnerstwie strategicznym UE–Japonia umożliwia ściślejszą współpracę – w tym w obszarach takich jak bezpieczeństwo i obrona, zagrożenia hybrydowe, bezpieczeństwo morskie, cyberbezpieczeństwo, przestrzeń kosmiczna i nieproliferacja – tak jak robią to konkretne wspólne działania w ramach sojuszu na rzecz konkurencyjności, zielonego sojuszu oraz partnerstwa cyfrowego i dialogu energetycznego;

L. mając na uwadze, że Japonia jest najbliższym partnerem strategicznym UE w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że globalne wyzwania, a w szczególności rosnące napięcia w regionie Indo-Pacyfiku wymagają coraz ściślejszego partnerstwa między UE a Japonią; mając na uwadze, że wolny i otwarty region Indo-Pacyfiku to jeden z podstawowych celów zarówno Japonii, jak i UE, który realizują one w szczególności przez promowanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, w którym wszystkie kraje przestrzegają prawa międzynarodowego i zasady pokojowego rozwiązywania konfliktów; mając na uwadze, że Japonia jest ważnym podmiotem na kilku forach w regionie Indo-Pacyfiku, takich jak Szczyt Azji Wschodniej; mając na uwadze, że UE i Japonia starają się wypracować wspólne podejście na szczeblu dwustronnym i na forach wielostronnych, takich jak G-7, G-20, ONZ, Światowa Organizacja Handlu (WTO), Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) i Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD), a także spójnie działać jako darczyńcy o zbieżnych poglądach;

M. mając na uwadze, że umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Japonią weszła w życie w 2019 r., a w 2024 r. została zmieniona, aby uwzględnić przepisy dotyczące swobodnego przepływu danych; mając na uwadze, że Japonia jest siódmym co do wielkości partnerem handlowym UE;

N. mając na uwadze, że w maju 2026 r. na czwartym posiedzeniu Rady Partnerstwa Cyfrowego UE–Japonia rozszerzono współpracę w dziedzinie sztucznej inteligencji, 5G/6G, półprzewodników, cyberbezpieczeństwa i zarządzania danymi oraz z zadowoleniem przyjęto postępy we wspólnym projekcie badawczym „6G MIRAI-HARMONY”;

O. mając na uwadze, że w ramach dialogu energetycznego między UE a Japonią w 2025 r. zwrócono uwagę na wspólne działania w zakresie łańcuchów dostaw czystej energii, bezpieczeństwa dostaw LNG oraz współpracy w dziedzinie wodoru mającej wspierać neutralność klimatyczną;

P. mając na uwadze, że partnerstwo strategiczne między UE a

Republiką Korei, kluczowym sojusznikiem z regionu Indo-Pacyfiku, obejmuje dialog polityczny oraz współpracę w dziedzinie handlu i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że umowa o wolnym handlu między UE a Republiką Korei przyczyniła się do znacznego wzrostu handlu dwustronnego od momentu jej wejścia w życie; mając na uwadze, że umowa w sprawie ram udziału między UE a Republiką Korei wzmacnia więzi polityczne, gospodarcze i instytucjonalne, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa; mając na uwadze, że umowa w sprawie ram udziału wzmacnia stosunki polityczne i współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa między UE a Republiką Korei oraz podkreśla wspólne wartości i interesy; mając na uwadze, że podczas szczytu UE–Republika Korei w 2023 r. przywódcy postanowili, że ustanowione zostanie partnerstwo na rzecz bezpieczeństwa oraz dialog strategiczny na szczeblu ministrów spraw zagranicznych, aby wspierać współpracę w dziedzinie światowego pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między UE a Republiką Korei zapewnia ustrukturyzowane ramy współpracy we wszystkich obszarach bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w umowie o handlu cyfrowym między UE a Republiką Korei określono wzajemnie korzystne zasady dotyczące danych i technologii cyfrowych; mając na uwadze, że Republika Korei odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu stabilności w regionie;

Q. mając na uwadze, że umowa o wolnym handlu między UE a Republiką Korei była pierwszą umową handlową nowej generacji; mając na uwadze, że pełne wdrożenie rozdziału dotyczącego handlu i zrównoważonego rozwoju umowy o wolnym handlu między UE a Republiką Korei, w tym dalsze postępy w dziedzinie praw pracowniczych oraz ratyfikacja Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 105 z 1957 r. o zniesieniu pracy przymusowej, nadal ma istotne znaczenie; mając na uwadze, że Republika Korei jest ósmym co do wielkości partnerem handlowym UE;

R. mając na uwadze, że UE nawiązała już strategiczne partnerstwa z Japonią i Republiką Korei jako partnerami o zbieżnych poglądach w regionie; mając na uwadze, że Japonia i Republika Korei przeznaczają znaczne środki na przyspieszenie transformacji energetycznej, w tym w kontekście ratyfikacji przez nie porozumienia paryskiego z 2015 r. oraz znacznych inwestycji w energię słoneczną i morską energię wiatrową; mając na uwadze, że UE dąży do pogłębienia swoich partnerstw strategicznych i wzmocnienia współpracy z Japonią i Republiką Korei w dziedzinie energii odnawialnych, co ma pozwolić osiągnąć neutralność pod względem emisji dwutlenku węgla do 2050 r.;

S. mając na uwadze, że Republika Korei i Japonia należą do światowych liderów technologicznych, a rozwój sztucznej inteligencji w tych państwach, w tym w dziedzinie obronności, kształtuje reakcje na

zagrożenia cybernetyczne i militarne, szczególnie w świetle stałych zagrożeń ze strony KRLD;

T. mając na uwadze, że Australia, Japonia i Republika Korei pogłębiają współpracę trójstronną na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa i stabilności w regionie Indo-Pacyfiku, w tym za pomocą wspólnych ćwiczeń wojskowych oraz ściślejszej współpracy w zakresie technologii obronnych i odporności łańcucha dostaw; mając na uwadze, że ta pogłębiana współpraca trójstronna opiera się na impulsie nadanym przez kompleksowe i strategiczne partnerstwo Australii z Republiką Korei oraz jej specjalne partnerstwo strategiczne z Japonią;

U. mając na uwadze, że 1 stycznia 2025 r. Republika Korei jako pierwszy kraj azjatycki przystąpiła do programu „Horyzont Europa”, a 22 grudnia 2025 r. do dołączyła do niego Japonia; mając na uwadze, że przystąpienie obu krajów do programu świadczy o ich silnym zaangażowaniu we współpracę z UE w zakresie badań naukowych i innowacji;

V. mając na uwadze, że Tajwan jest wiarygodnym i ważnym partnerem demokratycznym UE w regionie Azji Wschodniej; mając na uwadze, że UE i Tajwan wyznają wspólne wartości, takie jak demokracja, praworządność i prawa człowieka, a także są zaangażowane w utrzymanie multilateralizmu i porządku międzynarodowego opartego na zasadach; mając na uwadze, że we „Wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030” (JOIN(2025)0120) wyrażono zaniepokojenie naciskami, jakie Chiny wywierają na Tajwan za pomocą zintensyfikowanych działań politycznych, gospodarczych, wojskowych i cybernetycznych; mając na uwadze, że pokój i stabilność w Cieśninie Tajwańskiej i na Morzu Południowochińskim leżą w strategicznym interesie UE i mają zasadnicze znaczenie dla światowego bezpieczeństwa i dobrobytu, w tym dla międzynarodowych przepływów handlowych, pewności inwestycyjnej i funkcjonowania globalnych łańcuchów dostaw;

W. mając na uwadze, że Tajwan jest trzynastym co do wielkości partnerem handlowym UE i jej kluczowym partnerem gospodarczym, plasującym się wśród najważniejszych partnerów handlowych i inwestycyjnych UE w Azji, oraz odgrywa kluczową rolę w globalnych łańcuchach wartości, w szczególności w takich dziedzinach jak produkcja półprzewodników, zdrowie publiczne, odporność demokratyczna i gotowość na wypadek klęsk żywiołowych;

X. mając na uwadze, że Tajwan zajmuje strategiczne położenie z punktu widzenia handlu; mając na uwadze, że Cieśnina Tajwańska jest głównym szlakiem dla statków podróżujących z Chin, Japonii, Republiki Korei i Tajwanu do Europy; mając na uwadze, że Tajwan dominuje na rynku produkcji półprzewodników, ponieważ tamtejsi producenci wytwarzają około 50 % wszystkich półprzewodników na

świecie; mając na uwadze, że w strategii UE na rzecz Indo-Pacyfiku przytoczono argumenty za zacieśnieniem współpracy handlowej i inwestycyjnej z Tajwanem oraz opowiedziano się za stabilizacją napięć na Morzu Południowochińskim i w Cieśninie Tajwańskiej;

Y. mając na uwadze, że współpraca między UE, Japonią, Republiką Korei i Tajwanem promuje stabilność, otwarte rynki oraz międzynarodowy porządek oparty na zasadach; mając na uwadze, że partnerów tych łączą wspólne interesy, jeśli chodzi o stawianie czoła globalnym wyzwaniom, w tym w dziedzinie bezpieczeństwa gospodarczego i rozwoju technologicznego; mając na uwadze, że wzmocniona koordynacja między UE, Japonią i Republiką Korei może przyczynić się do większej spójności polityk w odpowiedzi na wyzwania regionalne i globalne;

Z. mając na uwadze, że trójstronna współpraca między UE, Japonią, Republiką Korei i Tajwanem może wspierać opracowywanie międzynarodowych norm i standardów, zwłaszcza w takich obszarach jak zarządzanie cyfrowe i łańcuchy dostaw; mając na uwadze, że UE, Japonia i Republika Korei są partnerami o zbieżnych poglądach, których łączą te same cele; mając na uwadze, że ich partnerstwo strategiczne w zakresie sztucznej inteligencji stanowi mechanizm, który służy promowaniu wymiany w handlu cyfrowym oraz reagowaniu na zmiany w kontekście globalnym;

AA. mając na uwadze, że zielony sojusz między UE a Japonią oraz zielone partnerstwo między UE a Republiką Korei zapewniają konkretne ramy współpracy na rzecz klimatu, czystej energii, dekarbonizacji przemysłu, gospodarki o obiegu zamkniętym oraz innych elementów zielonej transformacji; mając na uwadze, że głębsza, ustrukturyzowana współpraca z Tajwanem w dziedzinie czystych technologii i odporności łańcucha dostaw również leży w interesie UE;

AB. mając na uwadze, że pokój i stabilność w Cieśninie Tajwańskiej i na Morzu Południowochińskim mają strategiczne znaczenie dla bezpieczeństwa w regionie i na świecie; mając na uwadze, że siły morskie niektórych państw członkowskich UE są obecne w regionie Indo-Pacyfiku, a UE jako całość ma bezpośredni interes w utrzymaniu status quo;

AC. mając na uwadze, że w listopadzie 2025 r. UE i Filipiny nawiązały dialog na temat bezpieczeństwa i obrony, który ma pomóc odpowiedzieć na rosnącą złożoność zagrożeń dla bezpieczeństwa oraz wspierać kontakty i współpracę w takich dziedzinach jak bezpieczeństwo morskie, stabilność regionalna i łączność; mając na uwadze, że w styczniu 2026 r. UE i Wietnam podniosły poziom swoich stosunków do rangi kompleksowego partnerstwa strategicznego, co ma umożliwić pogłębienie współpracy w wielu obszarach, w tym bezpieczeństwa morskiego, odporności łańcuchów

dostaw oraz wzmocnienia łączności między Europą a Azją Południowo-Wschodnią;

AD. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka w KRLD nadal charakteryzuje się systematycznymi, powszechnymi i rażącymi naruszeniami, w tym ograniczeniami wolności wypowiedzi, przemieszczania się i dostępu do informacji, istnieniem obozów dla więźniów politycznych oraz udokumentowanymi przypadkami pracy przymusowej i tortur, a także brakiem minimalnych standardów prawnych w postępowaniu karnym; mając na uwadze, że instytucje międzynarodowe konsekwentnie zgłaszają te naruszenia, które wymagają stałej uwagi oraz reakcji ze strony społeczności międzynarodowej;

AE. mając na uwadze, że obecność UE w Azji Wschodniej oraz jej współpraca z tym regionem mają ogromne znaczenie dla wspierania jego pokoju i stabilności, ochrony bezpieczeństwa gospodarczego i wzmocnienia międzynarodowego porządku opartego na zasadach, ponieważ tamtejsze wyzwania w dziedzinie bezpieczeństwa mają bezpośredni wpływ na pokój na świecie i interesy UE; mając na uwadze, że partnerzy UE w Azji Wschodniej – w tym Japonia, Republika Korei, Tajwan i członkowie ASEAN – utrzymują złożone i wieloaspektowe stosunki z Chinami, charakteryzujące się znaczną wzajemną zależnością gospodarczą;

AF. mając na uwadze, że kraje i terytoria zamorskie to jedyne terytoria państw członkowskich położone na Oceanie Spokojnym i w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że stanowią one wyjątkowe strategiczne punkty wsparcia dla obecności, wpływu i współpracy UE w tych regionach, w szczególności w dziedzinie obrony, handlu, technologii cyfrowych, przestrzeni kosmicznej i współpracy kulturalnej;

AG. mając na uwadze, że UE jest największym źródłem bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Japonii, Republice Korei i na Tajwanie;

AH. mając na uwadze, że kompleksowe i progresywne porozumienie o partnerstwie transpacyficznym (CPTPP) stało się ważnymi, opartymi na zasadach ramami handlowymi w regionie Indo-Pacyfiku; mając na uwadze, że Japonia jest stroną CPTPP, a Republika Korei i Tajwan złożyły wnioski o przystąpienie do niego; mając na uwadze, że w listopadzie 2025 r. UE rozpoczęła dialog na temat handlu i inwestycji z państwami CPTPP;

1. zaleca Radzie, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, by:

   a) zintensyfikowali ukierunkowanie strategiczne na Azję Wschodnią, jak również obecność i widoczność UE w tym regionie oraz dialog i współpracę z nim, w tym przez działania

dyplomatyczne, współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa, kontakty międzyludzkie i partnerstwa gospodarcze, tak aby unikać dynamiki konfrontacji opartej na blokach oraz wspierać pokój, stabilność regionalną, bezpieczeństwo, dobrobyt i zrównoważony rozwój, a wszystko to w oparciu o propagowanie demokracji, multilateralizmu, praworządności, praw człowieka, systemu handlu opartego na zasadach, integralności terytorialnej i prawa międzynarodowego; w tym kontekście współpracowali z Japonią nad jej koncepcją wolnego i otwartego regionu Indo-Pacyfiku; wzmocnili współpracę, koordynację i dialog z partnerami o zbieżnych poglądach w Azji Wschodniej, w pełni wykorzystując ich wiedzę i doświadczenie regionalne, aby zapewnić bardziej skuteczne, spójne i dostosowane do kontekstu podejście do pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w Azji Wschodniej;

b) wzmocnili prognozy strategiczne i planowanie ewentualnościowe między UE a jej partnerami z Azji Wschodniej w celu opracowania wspólnej oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa regionalnego i koordynacji środków odstraszających, co będzie chronić pokój i stabilność w regionie i przyczyniać się do nich oraz aktywnie zniechęcać do jednostronnych prób zmiany status quo w regionie przy użyciu siły lub przymusu;

c) wyrazili zadowolenie ze znacznych postępów dyplomatycznych poczynionych przez rządy Japonii i Republiki Korei w tworzeniu przyszłościowego i odpornego partnerstwa, jako że taka wzmocniona współpraca między Japonią a Republiką Korei ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania międzynarodowego porządku opartego na zasadach i zapewnienia stabilności w całym regionie Indo-Pacyfiku;

d) wzmocnili strategiczną autonomię i bezpieczeństwo gospodarcze UE za pomocą dywersyfikacji handlu i inwestycji, bezpiecznych i przewidywalnych łańcuchów dostaw, otwartych rynków i przepływów handlowych oraz pogłębionej współpracy z partnerami o zbieżnych poglądach w Azji Wschodniej, przy zapewnieniu wzajemnych korzyści i tworzeniu wartości dodanej na poziomie lokalnym oraz przestrzeganiu zobowiązania UE do prowadzenia sprawiedliwego i zrównoważonego handlu;

e) pogłębili współpracę z partnerami w regionie o zbieżnych poglądach, w szczególności z Japonią, Republiką Korei i Tajwanem oraz państwami ASEAN nad stawianiem czoła wspólnym wyzwaniom w takich obszarach jak wymuszenia gospodarcze, arbitralne środki kontroli wywozu, w tym ograniczenia wywozowe dotyczące produktów podwójnego zastosowania skierowane przeciwko Japonii, polityki i praktyki nierynkowe, odporność demokratyczna, transformacja

ekologiczna, cyberbezpieczeństwo, zagrożenia hybrydowe, w tym zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje, ochrona infrastruktury krytycznej, w tym kabli podmorskich oraz centrów portowych i logistycznych, bezpieczeństwo morskie i kosmiczne, nieproliferacja i nowe technologie obronne, w tym zaawansowane technologie dronów, a jednocześnie wzmocnili synergie z kluczowymi partnerami i organizacjami regionalnymi przy pełnym poszanowaniu Karty Narodów Zjednoczonych; opracowali i wdrożyli wspólne inicjatywy mające wzmocnić strategiczną autonomię stron oraz zmniejszyć zależności od Chin; podkreślili znaczenie silnych instytucji i dynamicznych demokracji Japonii, Republiki Korei i Tajwanu w szerszym kontekście regionalnym, jako że stanowią one kluczową przeciwwagę w regionie;

f) utrzymywali – w koordynacji z partnerami o zbieżnych poglądach – otwarte kanały dialogu i opartego na zasadach zaangażowania z innymi globalnymi podmiotami w Azji Wschodniej, tak aby stawiać czoła wspólnym globalnym wyzwaniom;

g) potwierdzili, jak ważne jest przestrzeganie prawa międzynarodowego dla propagowania pokoju i dobrobytu w wolnym i otwartym regionie Indo-Pacyfiku; aktywnie propagowali poszanowanie i powszechne stosowanie UNCLOS jako uniwersalnych ram prawnych regulujących działalność morską, w tym orzeczenia arbitrażowego w sprawie Morza Południowochińskiego z 2016 r., oraz sprzeciwiali się jednostronnym działaniom lub roszczeniom, które nie są zgodne z prawem międzynarodowym;

h) ułatwiali zorganizowaną współpracę wojskowo-przemysłową z partnerami o zbieżnych poglądach oraz ustanowili odpowiednie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa, które koncentrowałyby się na interoperacyjności, wspólnym rozwoju i zamówieniach technologii obronnych, bezpieczeństwie łańcuchów dostaw oraz wspólnych badaniach naukowych i rozwoju w dziedzinie lotnictwa i dronów, z uwzględnieniem również wkładu systemów opartych na sztucznej inteligencji;

i) nadal pragmatycznie współpracowali z Chinami nad rozwiązaniem globalnych wyzwań, a jednocześnie wzmacniali koordynację z partnerami o zbieżnych poglądach w kwestiach bezpieczeństwa w świetle coraz bardziej kluczowej roli Chin w zapewnieniu pokoju i stabilności na świecie, szczególnie w kontekście wojny napastniczej Rosji przeciwko Ukrainie oraz trwającej niestabilności na Bliskim Wschodzie;

j) zintensyfikowali współpracę nad bezpiecznymi, zrównoważonymi i zróżnicowanymi łańcuchami dostaw

półprzewodników, baterii i surowców krytycznych, w tym przez zapewnienie ich identyfikowalności, recykling, obieg zamknięty oraz wysokie normy środowiskowe i normy pracy, a także w koordynacji z partnerami o zbieżnych poglądach w ramach odpowiednich inicjatyw wielostronnych;

k) rozwijali umowę o partnerstwie strategicznym oraz partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między UE a Japonią; zachęcali do ściślejszej współpracy w kwestiach dotyczących przemysłu obronnego, w tym wzajemnego zaangażowania w inicjatywy obronne, postępów w zakresie umowy o bezpieczeństwie informacji oraz dalszego dialogu między UE a Japonią na temat przemysłu obronnego, tak aby wzmocnić odporność, interoperacyjność i innowacje w łańcuchu dostaw; zintensyfikowali konkretne wspólne działania w ramach sojuszu na rzecz konkurencyjności, zielonego sojuszu, partnerstwa cyfrowego i dialogów energetycznych oraz dalej rozszerzali dialog gospodarczy wysokiego szczebla między UE a Japonią i wzmacniali strategiczną współpracę gospodarczą między obiema stronami; przyspieszyli wdrażanie sojuszu na rzecz konkurencyjności UE–Japonia;

l) podkreślili, że partnerstwo UE–Japonia jest partnerstwem między stronami o wyjątkowo zbieżnych poglądach, opartym na wspólnych wartościach, demokracji, wolnym handlu i wzajemnie zgodnych interesach; zwracali uwagę znaczenie dalszego pogłębiania i poszerzania tego partnerstwa zarówno w kontekście dwustronnym, jak i wielostronnym; akcentowali fakt, że UE i Japonia odpowiadają razem za prawie 25 % światowego produktu krajowego brutto (PKB), a partnerstwo między nimi może i powinno odgrywać kluczową rolę w kształtowania pokojowego, opartego na zasadach, inkluzywnego, sprawiedliwego, zrównoważonego i dostatniego porządku międzynarodowego; wyrazili zadowolenie z pomocy finansowej, technicznej, humanitarnej i w dziedzinie bezpieczeństwa, jakiej Japonia udziela Ukrainie od początku pełnoskalowej inwazji Rosji w 2022 r.;

m) przyspieszyli wdrażanie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony między UE a Republiką Korei przez wspieranie praktycznej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa morskiego, nieproliferacji, cyberbezpieczeństwa, zwalczania terroryzmu i zarządzania kryzysowego, w oparciu o już istniejące wspólne operacje i przy zbadaniu możliwości dalszej współpracy w ramach unijnego narzędzia skoordynowanej obecności na morzu; zainicjowali wspólny dialog między UE a Republiką Korei na temat przemysłu obronnego oraz wzmocnili koordynację na forach wielostronnych w celu utrzymania pokoju, powstrzymania prowokacji i promowania denuklearyzacji; nadal rozwijali udaną i wzajemnie korzystną współpracę w zakresie

produktów obronnych między Republiką Korei a kilkoma państwami członkowskimi UE; zacieśnili współpracę między UE a Republiką Korei w celu zwiększenia wsparcia wojskowego i finansowego dla Ukrainy;

n) wyrazili zadowolenie ze współpracy Republiki Korei z UE w dziedzinie wspólnych zagrożeń związanych z bezpieczeństwem gospodarczym; podkreślili, że Republika Korei pozostaje kluczowym partnerem we wszelkich działaniach na rzecz ograniczania ryzyka i wybierania łańcuchów dostaw obejmujących tylko zaprzyjaźnione państwa, w szczególności w dziedzinie handlu; wezwali Specjalny Komitet ds. Pojawiających się Kwestii Handlowych i Gospodarczych, nowo utworzony na mocy umowy o wolnym handlu między UE a Republiką Korei, do przyspieszenia współpracy, w szczególności w kwestiach istotnych dla bezpieczeństwa gospodarczego, takich jak krytyczne łańcuchy dostaw i nadwyżka mocy produkcyjnych;

o) kontynuowali współprace z partnerami o zbieżnych poglądach w Azji Wschodniej nad rozwiązaniem problemu rosnącego zaangażowania Rosji w KRLD – w tym jej wsparcia dla zwiększenia zdolności KRLD w zakresie broni jądrowej i rakietowych pocisków balistycznych oraz niechęci Chin do zapobiegania temu – a także nad odpowiedzią na rosnące powiązania między programami jądrowymi KRLD i Iranu, podkreślając, że zaangażowanie to pogarsza napięte otoczenie geopolityczne na Półwyspie Koreańskim; zacieśnili współpracę z Republiką Korei nad przeciwdziałaniem kampaniom dezinformacyjnym w procesach wyborczych oraz ochroną infrastruktury wyborczej przed cyberatakami;

p) pochwalili działania Republiki Korei na rzecz wznowienia dialogu z KRLD przez proaktywne działania na rzecz złagodzenia napięć i budowania zaufania; wezwali KRLD do natychmiastowego zaprzestania wszelkich działań wojskowych i prowokacji oraz rozwoju potencjału jądrowego oraz potencjału w zakresie pocisków balistycznych; zdecydowane potępili szkodliwe działania KRLD w cyberprzestrzeni, w tym kradzież kryptowalut i inne formy cyberprzestępczości, oraz skuteczne przeciwdziałali tym działaniom; zaapelowali do KRLD, by umożliwiała dostęp organizacjom pomocy humanitarnej, by szanowała prawa człowieka, a w szczególności by natychmiast rozwiązała problem uprowadzeń; wezwali Rosję i KRLD do pełnego przestrzegania Karty Narodów Zjednoczonych i rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym dotyczących całkowitej denuklearyzacji KRLD; potępili zaangażowanie KRLD w napaść Rosji na Ukrainę, w tym wysłanie przed nią personelu i sprzętu wojskowego na terytorium Ukrainy; opracowali politykę UE wobec Korei Północnej, uwzględniającej wiedzę fachową, potrzeby w dziedzinie bezpieczeństwa oraz uzasadnione obawy

partnerów o zbieżnych poglądach w regionie, w szczególności tych znajdujących się w bliskim sąsiedztwie geograficznym KRLD, zwłaszcza Korei Południowej i Japonii;

q) ustanowili ustrukturyzowane i kompleksowe ramy współpracy UE–Tajwan w oparciu o istniejące mechanizmy, takie jak dialog na temat handlu i inwestycji, z silnym komponentem gospodarczym i handlowym, w których nacisk zostanie położony na technologie krytyczne takie jak półprzewodniki i sztuczna inteligencja, odporność łańcuchów dostaw, cyberbezpieczeństwo, przeciwdziałanie dezinformacji, bezpieczeństwo morskie, zdrowie publiczne, ochronę ludności i bezpieczną łączność, a także na odporność demokratyczną, społeczną i energetyczną oraz gotowość na wypadek klęsk żywiołowych; nadal wspierali znaczący udział Tajwanu w organizacjach wielostronnych i forach technicznych, takich jak WHO, Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego oraz Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu; zintensyfikowali regularną wymianę informacji między UE a jej tajwańskimi odpowiednikami na temat istotnych kwestii bezpieczeństwa, bezpieczeństwa gospodarczego, elastyczności łańcuchów dostaw, integralności demokracji i uczciwości wyborów, ochrony infrastruktury krytycznej oraz współpracy w dziedzinie czystych technologii; wezwali władze chińskie do ścisłej koordynacji działań z innymi podmiotami regionalnymi, w tym z Tajwanem, w przypadku poważnych globalnych wyzwań zdrowotnych; podkreślili, że wszelkie próby wywierania wpływu na stosunki między UE a Tajwanem przez reżimy autorytarne są niedopuszczalne;

r) podkreślili, że Tajwan jest kluczowym partnerem demokratycznym UE w regionie Indo-Pacyfiku; dodatkowo pogłębili dialog na temat handlu i inwestycji między UE a Tajwanem w celu usunięcia barier w dostępie do rynku i zwiększenia pewności prawa dla inwestorów z UE; rozważyli rozpoczęcie negocjacji w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej między UE a Tajwanem lub innych umów ramowych dotyczących handlu; potwierdzili znaczenie Tajwanu dla zabezpieczania globalnych łańcuchów dostaw, zwłaszcza w sektorze zaawansowanych technologii, oraz wezwali UE i jej państwa członkowskie do ściślejszej współpracy z Tajwanem w celu dalszego zacieśniania więzi gospodarczych, handlowych i inwestycyjnych; zauważyli, że Tajwan ma doświadczenie w zarządzaniu ekspozycją gospodarczą wobec Chin, oraz dostrzegli jego mocne strony w dziedzinie demokratycznych rządów, przejrzystych standardów regulacyjnych oraz odpornych ekosystemów cyfrowych i technologicznych;

s) raz jeszcze podkreślili znaczenie pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej, nie zgadzając się na jakiekolwiek przymusowe i

jednostronne zmiany status quo; zagwarantowali, za pomocą jasnych i skoordynowanych wspólnych komunikatów z państwami członkowskimi i partnerami o zbieżnych poglądach, że takie działania pociągną za sobą znaczne koszty polityczne i gospodarcze; podkreślili, że wszelkie różnice należy rozwiązywać pokojowo poprzez dialog, zgodnie z prawem międzynarodowym i z poszanowaniem woli mieszkańców Tajwanu; zdecydowanie przypomnieli, że w regionie Indo-Pacyfiku, w tym na Morzu Południowochińskim i w Cieśninie Tajwańskiej, należy przestrzegać swobody żeglugi i przelotu gwarantowanych przez prawo międzynarodowe; aktywnie angażowali się w działania dyplomatyczne mające zapobiegać dalszej eskalacji sytuacji w Cieśninie Tajwańskiej oraz na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim; opracowali w trybie pilnym plany awaryjne i środki łagodzące oparte na prawdopodobnych scenariuszach eskalacji, w tym blokady morskiej Tajwanu przez Chińską Republikę Ludową;

t) podkreślili znaczenie unijnych instrumentów bezpieczeństwa gospodarczego dla przeciwdziałania przymusowym praktykom gospodarczym i ochrony uczciwej konkurencji, w tym instrumentu chroniącego przed wymuszaniem, skutecznych mechanizmów monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych i systemów kontroli wywozu, w stosownych przypadkach i zgodnie z prawem UE; połączyli środki oddziaływania geoekonomicznego UE, w tym przez skoordynowaną kontrolę eksportu, wspólną ocenę ryzyka oraz zbiorowe reakcje na naciski gospodarcze, a tym samym przekształcili dwustronne zależności w skuteczne środki odstraszania i zwiększyli bezpieczeństwo gospodarcze UE i jej partnerów;

u) przyspieszyli współpracę przez negocjowanie porozumień i inicjatyw trójstronnych lub czterostronnych w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które przyczyniają się do umacniania wielostronnego porządku międzynarodowego opartego na zasadach; rozwijali istniejące partnerstwa cyfrowe między UE a Japonią i między UE a Koreą Południową dzięki wspólnym zobowiązaniom w dziedzinie sztucznej inteligencji, półprzewodników, łączności nowej generacji, obliczeń kwantowych, zarządzania danymi, cyberbezpieczeństwa, technologii baterii, kabli podmorskich, tożsamości cyfrowej i odporności łańcucha dostaw, wzmocnili ramy współpracy na rzecz rozwoju technologii obronnych;

v) w pełni i skutecznie wdrożyli umowy handlowe z Japonią i Republiką Korei, w tym w takich dziedzinach jak dostęp do rynku, bariery pozataryfowe, zrównoważony rozwój i współpraca regulacyjna, a ponadto jeśli chodzi o Republikę Korei – zagwarantowali, że kraj ten wdroży podstawowe konwencje

MOP; wspierali ściślejszą współpracę między małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MŚP) w UE i w jej krajach partnerskich w Azji Wschodniej, tak aby promować wzajemne możliwości biznesowe, zwiększać dostęp do rynku wzmacniać sieci innowacji;

w) dopilnowali, by przyszłe umowy gospodarcze lub sektorowe z partnerami o zbieżnych poglądach w regionie stanowiły partnerstwa korzystne dla obu stron, wykraczające poza cele gospodarcze i bezpieczeństwa, a także obejmowały zdecydowane zobowiązania dotyczące praw pracowniczych, ochrony środowiska oraz rozwoju ekologicznych i zrównoważonych łańcuchów wartości, zgodnie z ramami UE dotyczącymi handlu i zrównoważonego rozwoju; promowali w Azji Wschodniej kompleksową kampanię informacyjną na temat polityk Unii Europejskiej dotyczących sektora stalowego i proponowanego aktu w sprawie przyspieszenia rozwoju przemysłu[11], mającą na celu zwiększenie przejrzystości i świadomości celów UE wśród partnerów międzynarodowych; podkreślali znaczenie proaktywnego angażowania się w dialog z partnerami z Azji Wschodniej w celu uwzględnienia ich obaw, wspierania dialogu oraz zapobiegania potencjalnym nieporozumieniom w stosunkach handlowych i przemysłowych;

x) zajęli się zgłoszonymi przypadkami obchodzenia sankcji przez Rosję za pośrednictwem jurysdykcji w Azji Wschodniej, w tym przekierowywaniem handlu w celu nabywania objętych sankcjami produktów podwójnego zastosowania, mikrochipów i maszyn przemysłowych za pośrednictwem podmiotów w regionie;

y) zwiększyli zaangażowanie polityczne, gospodarcze i w dziedzinie bezpieczeństwa UE w całym regionie Indo-Pacyfiku dzięki wzmocnionym partnerstwom ze wszystkimi podmiotami o zbieżnych poglądach oraz inicjatywom takim jak strategia Global Gateway przez promowanie dialogów na temat praw człowieka, zrównoważonego rozwoju i łączności, równości oraz wysokich standardów pracy; dostrzegli rosnącą zbieżność interesów strategicznych między regionem euroatlantyckim a regionem Indo-Pacyfiku, z Japonią i Republiką Korei jako partnerami NATO w ramach IP4, co na co wskazuje np. niedawne utworzenie misji Japonii przy NATO; potwierdzili, że współpraca ta zwiększa wzajemną orientację sytuacyjną w zakresie zmian zachodzących w dziedzinie bezpieczeństwa w obu regionach; poparli ramy NATO IP4 jako istotny wkład we wzmocnienie bezpieczeństwa europejskiego oraz pogłębienie współpracy międzyregionalnej w sposób komplementarny i wzajemnie się wzmacniający; wzmocnili zaangażowanie UE i koordynację z

11 COM(2026)0100.

kluczowymi regionalnymi inicjatywami bezpieczeństwa w regionie Indo-Pacyfiku, w tym z czterostronnym dialogiem na temat bezpieczeństwa pomiędzy Stanami Zjednoczonymi, Australią, Indiami oraz Japonią; opracowali nową, kompleksową, spójną i elastyczną strategię dla regionu Indo-Pacyfiku, mocno zakorzenioną w europejskich wartościach i interesach, a także w realiach, potrzebach i priorytetach tego regionu;

z) wykorzystali strategiczne położenie KTZ w regionie Indo-Pacyfiku, tak aby mogły one służyć jako zaawansowane platformy współpracy z partnerami regionalnymi, w szczególności w dziedzinie handlu, łączności cyfrowej, infrastruktury krytycznej i działań w przestrzeni kosmicznej;

aa) zwrócili uwagę na znaczącą rolę ASEAN w gwarantowaniu stabilności oraz wspieraniu integracji społecznej i gospodarczej; z zadowoleniem przyjęli rosnące zaangażowanie Japonii i Republiki Korei w prace ASEAN, w tym za pośrednictwem regularnych szczytów dwustronnych i wielostronnych; podkreślili kluczowe znaczenie ASEAM dla zapewnienia pokoju i dobrobytu regionu Indo-Pacyfiku; zintensyfikowali zorganizowaną współpracę z ASEAN nad budowaniem integracyjnych regionalnych struktur bezpieczeństwa, koordynowania wielostronnych reakcji politycznych oraz dalszego umacniania obecności UE w regionie dzięki pogłębianiu współpracy z ASEAN i jego państwami członkowskimi, w tym za pomocą wzmocnionego dialogu w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z Wietnamem i Filipinami; zachęcali do wzmacniania roli i widoczności Unii w formatach regionalnych, w szczególności w ramach współpracy z ASEAN, oraz do uznania bezpieczeństwa morskiego, cyberbezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego za priorytetowe obszary rozszerzonej współpracy, z wykorzystaniem takich inicjatyw jak ESIWA+, CRIMARIO II i projekty dotyczące globalnego bezpieczeństwa portów;

ab) rozszerzyli wspólne działania w zakresie nietradycyjnych zagrożeń bezpieczeństwach, takie jak poszukiwania i ratownictwo, reagowanie na katastrofy i incydenty środowiskowe; uruchomili ustrukturyzowaną inicjatywę na rzecz wzmocnienia ochrony i odporności krytycznej infrastruktury morskiej, w tym kabli podmorskich, rurociągów i portów; zwiększali morską orientacją sytuacyjną za pomocą ukierunkowanych działań na rzecz budowania zdolności, szkoleń, wykorzystania czujników i wymiany danych we współpracy ze strażą przybrzeżną ASEAN i regionalnymi ośrodkami syntezy informacji;

ac) wspierali wzmacnianie kontaktów międzyludzkich za pośrednictwem ukierunkowanych programów mobilności dla

naukowców, inżynierów i specjalistów w dziedzinie cyberbezpieczeństwa, a także przez zorganizowane inicjatywy partnerstwa między europejskimi i wschodnioazjatyckimi ośrodkami innowacji; promowali lepsze wzajemne zrozumienie wspólnych wartości wśród studentów z obu regionów przez pogłębianie, rozszerzanie i wzmacnianie programów edukacyjnych, np. Erasmus+, we współpracy z partnerami o zbieżnych poglądach w regionie; pogłębili kontakty między parlamentami, urzędnikami służby cywilnej, władzami lokalnymi i społeczeństwem obywatelskim; zwiększyli wsparcie dla nauki języków, wymiany kulturalnej oraz inicjatyw młodzieżowych w celu zbudowania długoterminowej odporności społecznej i zaufania między obydwoma regionami;

ad) rozszerzyli współpracę w ramach programu „Horyzont Europa” w celu wzmocnienia wzajemnie korzystnej współpracy w dziedzinie nauki i technologii, z zadowoleniem odnotowując fakt, że Republika Korei stała się pierwszym krajem azjatyckim, który w lipcu 2025 r. przystąpił do filaru II programu „Horyzont Europa”, oraz że w grudniu 2025 r. UE pomyślnie zakończyła negocjacje z Japonią w sprawie jej przystąpienia do programu „Horyzont Europa”; rozważyli rozpoczęcie negocjacji z Tajwanem w ramach programu „Horyzont Europa”; wzmacniali widoczność UE w całym regionie przez znaczącą dyplomację kulturową i publiczną;

2. oczekuje pogłębienia dyplomacji parlamentarnej i wymiany międzyparlamentarnej ze Zgromadzeniem Narodowym Japonii, Zgromadzeniem Narodowym Republiki Korei i członkami tajwańskiego Yuanu Ustawodawczego w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; jest głęboko przekonany, że wzmocnienie partnerstw strategicznych z Japonią i Republiką Korei w ostatnich latach powinno znaleźć odzwierciedlenie w zacieśnieniu więzi na poziomie międzyparlamentarnym; uważa, że na kompleksowy program współpracy z tymi dwoma krajami korzystnie wypłynęłyby regularne i ustrukturyzowane kontakty między parlamentarzystami; uważa ponadto, że należy rozważyć utworzenie wspólnej komisji parlamentarnej UE–Japonia oraz wspólnej komisji parlamentarnej UE–Republika Korei;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszego zalecenia Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich, rządom i parlamentom Japonii, Republiki Korei i Tajwanu, a także sekretariatowi i państwom członkowskim Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej.